

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Томице Шекуларца, као председника већа, Милоша Поповића, Јанка Лазаревића, Новице Пековића и Зорана Шкулића, као чланова већа са саветником Биљаном Милосављевић, као записничарем, у кривичном предмету оптуженог Милоша Лукића, због кривичног дела убиства из члана 47. став 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Прокупљу и оптуженог Милоша Лукића, изјављеним против пресуде Окружног суда у Прокупљу К. 21/00 од 7. јуна 2001. године, после седнице већа одржане у смислу члана 371. ЗКП 2.4.2002. године у присуству браниоца оптуженог Милоша Лукића Татјане Анђелкоске, адвоката из Подгорице, донео је

РЕШЕЊЕ

УВАЖЕЊЕМ жалбе оптуженог Милоша Лукића и по службеној дужности УКИДА СЕ пресуда Окружног суда у Прокупљу К. 21/00 од 7. јуна 2001. године и предмет враћа истом суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Прокупљу К. 21/00 од 7.6.2001. године оптужени Милош Лукић оглашен је кривим због кривичног дела убиства из члана 47. став 1. Кривичног закона Републике Србије и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 24. априла до 25. јуна 1999. године.

Оптужени је ослобођен од дужности да накнади трошкове кривичног поступка.

Против ове пресуде изјавили су жалбе:

- Окружни јавни тужилац у Прокупљу због одлуке о казни са предлогом да се побијана пресуда преиначи у смислу жалбених навода, и

- оптужени Милош Лукић због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни са предлогом да се побијана пресуда укине или преиначи у смислу жалбених навода и захтевом да буде обавештен о седници већа другостепеног суда.

Републички јавни тужилац је у свом поднеску Ктж. 1170/01 од 26.9.2001. године предложио да се уважи жалба Окружног јавног тужиоца и да се побијана пресуда преиначи у погледу одлуке о казни те да се оптуженом изрекне строжа казна, а да се жалба оптуженог одбије као неоснована.

Врховни суд је на основу члана 371. став 4. ЗКП седницу већа одржао у одсуству Републичког јавног тужиоца и оптуженог Милоша Лукића, јер они на седницу нису дошли иако су о њој уредно обавештени.

Врховни суд је у седници већа саслушао излагање браниоца оптуженог Милоша Лукића адвоката Татјане Анђелкоске и размотрио све списе овог кривичног предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу члана 376. ЗКП и оценио наводе у жалбама и мишљење Републичког јавног тужиоца изнето у његовом поднеску Ктж. 1170/01 од 26.9.2001. године.

Врховни суд налази да се основано у жалби оптуженог наводи да у образложењу побијане пресуде није у битном изнета садржина одбране оптуженог и изложених доказа и да нису дати јасни и уверљиви разлози о томе због чега су они прихваћени односно због чега неки доказ или тврдња оптуженог нису прихваћени, па да побијана пресуда зато нема разлога о одлучним чињеницама.

Испитујући побијану пресуду по службеној дужности на основу чл. 376. ст. 1. тачка 1. ЗКП Врховни суд налази да би из изреке првостепене пресуде, мада она није потпуно јасна, произишло да је оптужени у убијеног Миљоку Хамдију испалио три метка и да је убијени услед повреда које су му нанеле прва два пројектила пао на тло, па да му је потом оптужени пришао и, док је овај покушавао да се придигне на колена, испалио му још један метак у главу који му је проузроковао повреде мозга услед којих је наступила његова смрт. Тако би произишло и из приказа чињеничног стања у првом ставу на трећој страни пресуде. Међутим, из разлога садржаних у шестом ставу на петој страни побијане пресуде произишло би да је утврђено да је убијени погођен само једним, тј. трећим, пројектилом, што је у супротности са оним што се наводи у изреци пресуде и у претходним деловима њеног образложења. Поред тога Врховни суд налази и да првостепени суд није дао јасне разлоге о томе због чега је оптужени убијеног лишио живота. Из једног дела образложења побијане пресуде би произишло да је оптужени то учинио зато што је сматрао да је убијени терориста и да ће извадити пиштољ и убити га, док из другог дела образложења произилази да је оптужени то учинио зато што се плашио да ће га убити неко трећи из напуштене зграде која се налазила иза убијеног. Уз то у образложењу пресуде се веома различито приказује личност оптуженог. Тако се у приказу утврђеног чињеничног стања на другој страни пресуде каже да је утврђено да је оптужени полицајац који се истакао фондом знања, посебно способношћу у извршавању професионалних задатака док се потом у предзадњем ставу на четвртој страни пресуде каже да је вештак психолог Бојана Илић дала мишљење да су интелектуалне способности оптуженог на доњој граници просека, што је у сваком случају у противуречности са закључивањем о великом фонду знања и великим професионалним способностима оптуженог. Додуше, првостепени суд у образложењу пресуде не каже да ли то мишљење овог вештака психолога прихвата или га не прихвата.

Са ових разлога Врховни суд налази да побијана пресуда садржи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 364. ст. 1. тачка 11. ЗКП.

Врховни суд самим тим налази да ни чињенично стање није потпуно и правилно утврђено.

За своју оцену одбране оптуженог и изведених доказа и за своје чињеничне закључке првостепени суд у образложењу побијане пресуде није дао логичне и уверљиве разлоге. Ти разлози у ствари практично нису ни дати, јер се из образложења пресуда у суштини и не види шта је све у битном оптужени навео у својој одбрани нити се у битном наводи садржина изведених доказа, нити се образлаже због чега је неки доказ прихваћен односно због чега није прихваћен а то исто важи и за оцену одбране оптуженог. Те разлоге је тим пре првостепени суд морао дати због тога што су и оптужени и саслушани сведоци веома много мењали своја казивања.

Решењем другостепеног суда Кж. I 1153/99 од 23.3.2000. године првостепеном суду је наложено да саслуша као сведоке и Небојшу Кујовића, капетана полиције, који је један од састављача службене белешке бр. 300/99 од 24.4.1999. године у којој се наводи да је оптужени критичном приликом био у видно пијаном стању, да је на улици држећи нож у руци, малтретирао два непозната лица, те да су зато интервенисали он и сведок Радивоје Раденковић, да је оптужени, одбивши да поступи по упозорењу да нож врати у футролу, ножем замахвао према њему и према поручнику Радивоју Раденковићу, те да су га они разоружали и ставили му лисице на руке, а он им претио псујући их, пружао им активан отпор и сломио стакло на улазним вратима просторије у коју су га сместили. То лице је требало саслушати као сведока и због тога што се у службеним белешкама и изјавама наводи да су слично изјављивали и сведок Милован Шћепановић и Станојка Шћепановић. У том решењу првостепеном суду је наложено да по потреби изведе и друге доказе, што првостепени суд није учинио. Чак нису саслушани ни лекар Ђорђе Бранковић, који је извршио спољашњи преглед леша убијеног, мада записника о спољашњем прегледу леша нема у списима, нити је саслушана Станојка Шћепановић, која је пред органом унутрашњих послова дала изјаву о понашању оптуженог након извршења дела, а није саслушано ни било које од лица која се у њеној изјави и изјави сведока Милована Шћепановића помињу као очевици поступања оптуженог, а сведоку Миловану Шћепановићу није предочена његова изјава дата у СУП-у у Подујеву нити потпис на њој.

Стога је на основу члана 385. ЗКП побијана пресуда укинута.

Пошто је првостепена пресуда укинута жалба Окружног јавног тужноца због одлуке о казни је беспредметна.

У поновном поступку првостепени суд ће саслушати као вештака лекара Ђорђа Бранковића, који је извршио спољашњи преглед леша убијеног, а

1122/01

већа
кића,

оца
исе
у
ог

по могућности ће саслушати као сведоке Небојшу Кујовића и Станојку Шћепановић као и лица која су Милован и Станојка Шћепановић помињали у својим изјавама код СУП-а у Подујеву као очевице поступања оптуженог. Сведоке који су давали изјаве пред овлашћеним лицима СУП-а у време важења Уредбе о примењивању Закона о кривичном поступку за време ратног стања ће детаљно саслушати о свему што су раније изјављивали уз предочавање њихових потписа на раније датим изјавама и садржине тих изјава а и службена лица (Небојшу Кујовић и Радивоја Раденковића) о садржају службене белешке коју су сачинили, тим пре што се исказ сведока Радивоја Раденковића, дат на претресу одржаном 16.5.2001. године битно разликују од садржаја те белешке.

Првостепени суд ће након брижљиве и савесне оцене одбране оптуженог и изведених доказа правилно и истинито утврдити све одлучне чињенице и донети закониту и правилну пресуду коју ће саставити у смислу прописа из члана 357. ЗКП.

Записничар,
Биљана Милосављевић, с.р.

Председник већа
судија,
Томица Шекуларец, с.р.

За тачност отправка,

ЉМ

САГЛАСНО
СА ИЗВОРНИМ

[Handwritten signature]

